

Цѣна на вѣстника.

БЪЛГАРИЯ:

За година . . . 4 л.
За 6 мѣсеца . . . 2 л.
За 3 мѣсеца . . . 1 л.

СТРАНСТВО:

За година 6 лева.

Всичко що се отнася до вѣст.
„ВРЪМЕ“, да се изпраща на адресъ:
Редакция в „ВРЪМЕ“ — Плѣвентъ.

Единъ брой 5 ст.

ВРЪМЕ

LE TEMPS

НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ.

За обявление плаща:

На I 5 ст.
„много цѣди по
образумениѣ.“

г. Иванъ Христовъ
с. Капануница (плѣв. околия)

в. „ВРЪМЕ“

излиза всѣки ВТОРНИКЪ

Ржкописи не се връщатъ обратно
освѣтъ ако се заплатятъ пощен-
скитѣ разписки.

ЕВСТАТИЙ ОБЪОВЪ

(Адвокатъ)

БАСИЛЪ ЮРДАНОВЪ

(Дългогодишенъ Мирови Сѣдия)

Обявяватъ, че сесъдружиха и
почватъ да **адвокатствуватъ** въ г.
Плѣвентъ.

Приематъ да завеждатъ и за-
щищаватъ всѣкакви граждански,
углавни и фискални дѣла, прѣдъ
всички сѣдилища въ Княже-
ството.

Писалището имъ се намира въ
гр. Плѣвентъ, сръщу „Паметника“.

Курсъ по Рисувание и Живопись.

Откривамъ курсъ, въ който ще се прѣпо-
даватъ всички клонове отъ рисуването и
живописа отдѣлно за дами и отдѣлно
за господа.

Давамъ и частни уроци на ония, които
не желаятъ да слѣдватъ колективния
курсъ.

Желаящитѣ да се отнесатъ за спора-
зумѣние до мене.

Съ почитание:

А. ДОКТОРОВЪ,

прѣподавателъ при Плѣв. Клас-
но Мъжко Училище.

До читателитѣ ни.

Първитѣ 3 броя отъ в. «Врѣме» изпращаме
до всички наши познати и приятели, като ги
молимъ да ни повърнатъ 4 брой, ако не же-
лятъ да станатъ наши абонати.

Вѣстника изпращаме тъй сжщо до всички
български вѣстници и списания съ молба да
ни изпращатъ въ замѣна и тѣ изданието си.

КАРНАВАЛЪ

По случая пристиг-
наха въ магази-
нътъ ми «**Де Лукъ**»
голямъ изборъ отъ видови маски.
Възползувайте се отъ случая!

Съ почитание:

А. Ю. Табаковъ.

1—2

ОБЪВЛЕНИЕ

Давамъ уроци по цигулка по мето-
дата на знаменития чехски профе-
соръ Шевичъ. Желаящитѣ да се
отнесатъ до г. А. Т. Колевъ, сръщу
площадъ „Мавзолея“. Възнаграж-
дение скромно.

ОБЪВЛЕНИЕ

Дава се подъ наемъ едно отдѣ-
ление стъ една къща състояща
се отъ 4 стаи, кухня и маза.

Споразумение въ самата къща
сръщу Тотю Чобановъ.

ПОДСЛЕКТУРА

на

Славчо Г. Славчовъ & С-іе

Плѣвентъ.

Магазинъ Централъ № 52 про-
дава и исплаща — Лозове отъ Со-
фийската класна лотария.

ХУДОЖНИКЪ

Свършилъ Сорийската и Берлин-
ската Академии приема да изработва
портрети отъ фотографии и натура
съ черно и бои. Дава уроци по рису-
вание по единично или на групи.
Възнаграждение умѣрено.

Споразумение въ книжарницата
на К. Мутафчиевъ.

Плѣвентъ, 1 Февруарий 1906 год.

Отъ извѣстно врѣме насамъ водите-
литѣ на нашитѣ политически партии
почнаха да се движатъ между народа и
съ живо слово да му обяснатъ своитѣ
програми и идеи върху управленето
на страната. Това нововедение въ на-
шния политически животъ заслужава пох-
вала въ всѣко отношение. То е при-
знакъ на извѣстенъ прогресъ въ нашитѣ
партийни нрави. Досегашната ни поли-
тическо-партийна история е пълна съ
документи за начина, по който сж про-
повѣдвани идеитѣ на разнитѣ полити-
чески партии, които не само бждащето,
но и днешното поколение каратъ да се
черви при прочитането имъ. Въ тия
документи личи само опъкото и то
личното, на противницитѣ, но не и поло-
жителното и идеитѣ имъ. Противника,
въ тия документи, е нарисуванъ като
страшенъ негодай, хайдутинъ; той е
отрицание на честь и моралъ и не
дѣйствува освѣтъ за удовлетворение на
лични користни цѣли. Нему се отрича
дори желанието да бжде полезенъ!...

И благодарение на тоя видъ пропо-
вѣждане на партийнитѣ идеи, у насъ се
създаде една атмосфера на недовѣрие,
съ която сега всички ще трѣбва да се
борятъ. Днешното младо поколение счита
всѣкой политически дѣецъ за единъ раз-
бойникъ, за човѣкъ, който гледа да из-
мами другитѣ и да се докопа до властта,

за да си напълни джоба и никому не
се признава, че е работилъ и работи и
въ името на извѣстни идеи, та каквито
и да сж тѣ.

Политическитѣ партии най-послѣ раз-
браха грѣшката си. Тѣ се убѣдиха, че
тѣхната разрушителна дѣйность уби прѣ-
ди всичко самитѣ тѣхъ. Сега всички
политически дѣйци съзнаватъ и го из-
повѣдатъ, че интелигенцията бѣга изъ
партийнитѣ редове и стои извънъ тѣхъ,
и тѣ сж принудени да вербуватъ пар-
тизанитѣ си или между хора, които не
ги разбиратъ или пъкъ такива, които
се въодушевляватъ само отъ користни по-
буждения и които сж поддържатели на
всички партии, та макаръ и съ крайно
противоположни разбирания на държав-
нитѣ нужди.

И ние мислимъ, че единичното срѣд-
ство противъ тая апатия е: влизането
на политическитѣ дѣйци въ народа за
да му обяснатъ своитѣ идеи и задачи и
искрено да разкритикуватъ идеитѣ на
своитѣ противници, като признаятъ и
тѣмъ правото на сжществувание. По тоя
начинъ народа и интелигенцията ще
разбератъ, че водачитѣ на нашитѣ пар-
тии не сж разбойници, а сж хора ко-
ито се боратъ въ името на извѣстни идеи.

Въ това отношение инициативата на
радикалъ-демократитѣ ни е крайно сим-
патична. Тя се послѣдва и отъ други
нѣкои политически групировки, а и ос-
таналитѣ ще послѣдватъ примѣра имъ.
Ние съжеляваме искрено, гдѣто граж-
данитѣ ни не посѣщаватъ тия полити-
чески проповѣди.

Наслѣдството на Евлоги Георгиевъ.

Както е извѣстно, слѣдъ смъртта на
Евлоги Георгиевъ, извѣстния български
родолюбецъ, който почина въ Букурещъ,
въ касата му се намѣри едно завеща-
ние, съ което покойния оставяше да свой
универсаленъ наследникъ шефа на На-
родната партия г. Ив. Ев. Гешевъ. Още
на врѣмето, това завещание породѣ съм-
нителния и нѣкои отъ прямитѣ наследници
на покойния заведоха процесъ прѣдъ
ромжнскитѣ сѣдилища за унищожениего
му. Процеса, обаче, тѣ изгубиха. Наслѣд-
ството на покойния възлиза споредъ
едни на 24, а споредъ други на 35 ми-
лиона лева.

Сега нѣкой отъ тия наследници сж
упълномощили софийския адвокатъ г. Хр.
Филиповъ да заведе, и той е завелъ, прѣдъ
I Соф. Мирови Сѣдия, едно дѣло за
обезпечение на доказателствата за едно
бждаще дѣло, което ще има за цѣль да
установи, че волята на покойния Евлоги

Георгиев е била да остави всичкото си богатство на България за народно-полезни цѣли, а не на Гешева, който е билъ назначенъ само душеприказчикъ, защото иначе волята му не би могла да се изпълни съгласно ромънскитѣ закони. За да установи това, г. Филиповъ иска да се разпитатъ като свидѣтели нѣколко души, прѣдъ които покойния е изказалъ желанието да стори това, служи си съ самото завѣщание, отъ което личи, че липсватъ нѣкои листа и че отъ самата му редакция явствува, какво, Гешевъ не е универсаленъ наследникъ, а само душеприказчикъ, защото той не е назначенъ самъ, а сж прѣдвидени трима души, та ако единия или другия не може или не желае да стори това, то да го приематъ останалитѣ. Като доказателство се привежда и обстоятелството, че Гешевъ далъ на нѣкои лица колосални суми отъ наследството на покойния, безъ да сж вписани тѣ въ завещанието, нѣщо което вдъхва съмнѣние върху неговата добросъвестностъ.

На молбата на г. Филипова е дадено ходъ и е разпитанъ като свидѣтелъ г. Драганъ Цанковъ, който е далъ показания въ смисълъ, че волята на покойния, изказана нееднократно прѣдъ него, е да остави богатствата си на своето отечество, а не на Гешева и за да стане последното, дѣдо Цанковъ подозира кражба. Слѣдъ тия показания се вдигна голѣмъ шумъ въ печата. Органа на Народната партия, в. «Миръ», вдигна голѣмъ шумъ и почна да обвинява всички вѣстници, които дадоха свѣдѣния по тая процесъ въ шаптажъ и дори отиде до тамъ, да остави да се разбере, че всички тия работи се инспириратъ отъ княза. Отъ друга страна г. Филиповъ съ едно мотивирано заявление, сезира народното събрание съ слѣдния въпросъ: «Не намирали за нужно да ветжи държавата въ дѣлото за обезпечението на доказателствата като трето лице съ самостоятелни права, имайки прѣдъ видъ, че събирането на доказателствата съста-

вява най-важната частъ отъ тая процесъ». На 24 т. м. народното събрание разисква на дълго и широко заявлението на г. Филипова. Всички партии се изказаха въ смисълъ, че държавата трѣбва да вземе участие въ процеса, слѣдъ обстоятелственено проучване на работата и рѣши: упълномощава правителството да влезе като страна въ възбудения отъ нѣкои отъ наследниците процесъ срѣщу Ив. Ев. Гешевъ.

ИЗЪ НАШИТѢ ВѢСТНИЦИ

В. «Свободно Слово», органъ на Либералната партия, въ броя си отъ 25 м. м. като говори за новия законъ на Б. Народна Банка, приетъ прѣди нѣколко дни отъ народното събрание, казва: «Българската народна банка прѣстава за напрѣдъ да бжде народно кредитно учреждение, както е била до сега; тя става държавна банка съ тѣсно опрѣдѣлени функции: да издава банкноти, да пази и разходва постъпилитѣ у нея държавни суми, да открива голѣми кредити на крупни прѣдприемачи и търговци, да прави заеми на държавата и сконтира издаденитѣ отъ нея съкровищни бонове, и да приема въ депозитъ портфейла на всички банки и кредитни дружества, които биха пожелали това. За българската срѣдна промишленостъ и търговията банката се затваря; тя нѣма да открива кредитъ на ония хиляди търговци, дрѣбни промишленици, свободни професии и др., на които нито работата, нито състоинието не позволяватъ да правятъ заеми отъ 2000 л. нагорѣ или да сконтиратъ полици поголѣми отъ тази сума; по проекта, банката се затваря за дребната търговия и промишленостъ не само за столицата, но и за провинцията. Както централата, тѣй и клоноветѣ за въ бжджше ще правятъ заеми и сконтиратъ полици само отъ 2000 л. нагорѣ».

Като говори по-нататъкъ, че по тая начинъ банката ще затвори вратитѣ си

за $\frac{3}{4}$ отъ своята досегашна клиентела, която трѣбва да отиде въ по-малкитѣ банки и кредитни учреждения, гдѣто ще плаща по-голѣма лихва казва: «Въ изоставения проектъ се прѣдвиждаше, че въ централата ще се отпушатъ заеми отъ 2000 лева, а въ клоноветѣ отъ 500 лева нагорѣ, безразлично каква работа извършватъ лицата, които искатъ заема. У внесения въ събранието проектъ това е измѣнено, като е казано, че заеми се правятъ отъ 2000 л., нагорѣ и въ централата и въ клоноветѣ, съ тѣзи само разлика, че заема може да бжде по-малкъ само за занаятчийтѣ. Вѣроятно тѣзи уговорка е турена за да се прокара по-лесно главната цѣль, че заемитѣ се правятъ отъ 2000 л. нагорѣ. Че занаятчийтѣ не сж били никога нѣкаква важна клиентела за банката, това се вижда отъ отчетитѣ на последната. Прѣзъ 1904 г. въ банката сж постъпили полици за 47.568.745 л. отъ която сума на търговци се падатъ 24.121.433 лева, на промишленици — 10.317.198 л., на сарафи 2.172.428 л., свободни професии и чиновници — 7.957.640 л., а на занаятчийтѣ се падатъ само 1.102.438 л. По тѣзи, а не по-друга причина министерството се е показало тѣй щедро въ новия проектъ, като е оставило на банката занаятчийтѣ, и е изпѣдило търговцитѣ, промишленицитѣ и свободнитѣ професии, които сж били най-сигурната и важна клиентела на банката.

Но нека си послужимъ и съ други данни; нека видимъ коя ржка, кое състояние е правило най-много обороти и работа въ народната банка, дали тия които сж правила взели до 2000 лева или ония, които сж вземали отъ 2000 лева нагорѣ. Това е необходимо да се знае, когато тѣй прибързано правителството отнема автономията на банката и измѣнява нейното прѣдназначение, каквото ѝ е било дадено прѣди 25 год. Въ отчета на банката за 1904 г. срѣщаме, че отъ постъпилитѣ прѣзъ тѣзи година полици за 47.568.745 лева отъ

ПОДЛИСТНИКЪ

СЦЕНИ

изъ

Живота на безгрижнитѣ (3)

отъ

Henry Murger.

Какъ се състави кружочка на безгрижнитѣ.

Когато свърши това послание, което артиста бѣше написалъ въ канцеларията на единъ отъ своитѣ приятели, чиновникъ въ министерството на войната, г. Бернаръ го смачка съ възмущение, и понеже погледа му падна върху Дюранъ, който очакваше обѣщания бакшишъ той го попита каква прави тамъ.

— Чакамъ, господарю!

— Какво!

— Ам'че бакшиша, който господина..... по причина на добрата повинна! Бѣбреше вратаря.

— Излезте! Какъ, глупако! Стойте прѣдъ мене съ шапка на глава!

— Но, господарю.....

— Хайде, безъ възражения, излезте, или по-добрѣ, чакайте ме. Ще се качимъ въ стаята на на тая мръсникъ, артиста, който се изнася безъ да ми заплати.

— Какъ, извика вратаря, г. Шонаръ?

— Да, продължаване господаря чиято срѣдня сж увеличаваше все по вече и повече. И ако

той е изнесалъ и най-малкото нѣщо, ще ви изгона, разбирате ли? Ще ви изгонааа!

— Но това е невъзможно, мърмореше бѣдния вратаръ, г. Шонаръ не се е изнесалъ, той отиде да развали пари, за да заплати на господина и да си намѣри кола, която да прѣнесе мобилитѣ му.

— Да му прѣнесе мобилитѣ! Извика г. Бернаръ; да тичаме, азъ съмъ сигуренъ, че той се изнася; той ви е нагласилъ тая капанъ, за да се отдалечите отъ стаята си и да се изнесе. Глупецъ съ глупецъ!

— Ахъ, Боже мой! Колко съмъ глупавъ! Извика Дюранъ разтреперанъ прѣдъ олимпийския гнѣвъ на своя началникъ, който го влечеше по стълбата.

Като слѣзоха въ двора, вратаря биде апострофиранъ отъ младия човѣкъ съ бѣлата шапка.

— Слушай бѣ, вратарю! извика той, нѣма ли скоро да бжда въведенъ въ владѣнието на моето жилище? Не е ли днесъ 8 априлъ? Не тука ли азъ пазарихъ и не ви ли дадохъ задатъкъ, да или не?

— Извинете, господине, извинете, каза господаря, азъ съмъ на ваше разположение. Дюранъ, прибази тѣй, като се объгна къмъ вратаря си, азъ ще отговоря на господина. Тичай горѣ, тая мръсникъ Шонаръ се е върналъ безъ съмнѣние, за да си прибере нѣщата; ще го затворите, ако го сварите и ще слезите да извикате полицията,

Дюранъ изчезна по стълбата.

— Извинете, господине, каза господаря като се поклони на младия човѣкъ, съ който остана самъ, съ кого имамъ честь да говоря?

— Азъ съмъ новия ви кираджия, господине. Азъ наехъ една стая въ тая кжца, въ шестия етажъ и почвамъ да се безпокоя, че стаята не ще да е свободна.

— Вие ме виждате наскърбенъ, отговори г. Бернаръ, една неприятностъ се случи между мене и единъ отъ карияшитѣ, този, който трѣбва да замѣстите.

— Господарю! Извика Дюранъ отъ единъ прозорецъ отъ най-горния етажъ на кжцата, Г. Шонаръ го нѣма... но стаята е тука... глупецъ, каквото съмъ, искамъ да кажа, че не е изнесалъ нищо, нито единъ косъмъ.

— Добрѣ! Слѣзте, отговори г. Бернаръ. Боже мой! Подвзе той, като се обърна къмъ младия човѣкъ, малко търпение, моля ви си. Вратаря ще снесе въ мазата вѣщитѣ, които окрашаватъ стаята на тая неуплатенъ кираджия и слѣдъ половина часъ, вие ще можете да се наредите, пѣкъ и вашитѣ мобили още не сж донесени.

— Извинете, господине, отговори спокойно младия човѣкъ.

г. Бернаръ погледа наоколо си и не забѣлѣза друго освѣнъ голѣмитѣ паравани, които вече бѣха обезпокоили вратаря.

— Какъ! Извинете... какъ, мърмореше той, но азъ не виждамъ нищо.

— Ето, отговори младия човѣкъ, като разтвори крилѣтѣ на паравана и разтла прѣдъ

100 лева надолъ е имало 6.437 полици на сума 470.617 лева отъ 101 до 500 лева е имало 33.998 полици на сума 9.224.286 лева, отъ 501 до 1000 лева е имало 8.960 полици на сума 6.603.681 лева и отъ 1001 до 5000 лева е имало 6.796 полици на сума 14.162.637 лева. Ако се приеме че отъ последната сума половината може да се отнесе на полицитъ отъ 1001 до 2000 лева то ще излезе че отъ постъпилитъ полици за 47.568.745 лева половината се падатъ на тѣзи дребна клиентела, която по проекта се изпъжда отъ банката».

НАУЧНА ХРОНИКА.

Когато човѣкъ испие една чаша вода, вино или бира, какво става съ водата, виното или бирата въ стомахътъ. Дълго врѣме сж поддържали това мнение, което е още и класическото, че течността, каквато и да е, манава на бързо прѣзъ стомаха и се распътва по цѣлото тѣло. Старитъ казватъ че стомахътъ съ силното си прѣсвиване, испъдва течността въ червата направо. Това мнѣние винаги ни е било подозрително. Достатъчно е, да испиемъ една чаша вода, да си легнемъ слѣдъ това на гръбътъ и да чуемъ водата като бълника въ стомаха, както водата бълника въ една реторта, като се разклатва тѣзи последниятъ. Това бълникане на течността се произвежда нѣколко минути слѣдъ поглъщането на водата. Така че бързото прѣминаване на една течностъ отъ стомаха въ червата можеше да се вземе за съмнително. Сега, както отъ новитъ опити, така и отъ прѣположенията ни, е вече извѣстно, че течноститъ вмѣсто да бждътъ набързо абсорбирани въ стомахътъ, прѣбиваватъ едно извѣстно врѣме въ него.

За да се убѣди всѣкой, достатъчно е да се има на расположеение такова срѣдство посрѣдствомъ което да може да се види прѣзъ тѣлото какво се върши въ стомаха. Рентгеновитъ лъчи може би послужили най-добрѣ, но този способъ на наблюдение е много деликатенъ, сложенъ и дълъгъ. Другъ апаратъ, който позволява, безъ да има човѣкъ голѣма опитностъ на услъшване, да се опрѣдѣлятъ лесно границитъ на органитъ на тѣлото, е фанатодоскопътъ. Той е единъ видъ микрофонъ, който придава на ухото и най-малкото при-тъпление.

очитъ на изумения хазаинъ вътрѣшността на единъ великолепенъ палатъ съ ясписови колони, барелефи и картини отъ велики майстори.

— Но мобилитъ ви? Попита г. Бернаръ.

— Ето ги, отговори младия човѣкъ, като посочи на разкошната мобилировка, която бѣ нарисувана въ палата, който току що бѣ купилъ въ хотелъ Бюлионъ отъ една разпродажба на декорациитъ на единъ дружественъ театръ.....

— Господине, подвзе хазаина, азъ обичатъ да вървамъ, че вие амате по-сериозни мобили отъ тия.....

— Какъ, такива скъпи мобили като тия да не ги харесвате!

— Вие разбирате, че ми е необходима гаранция за наемътъ.

— Я гледай. Единъ палатъ не ви ли стига за гаранция на наема на една мансарда?

— Не, господине, азъ искамъ мобили, сжщински мобили отъ червено дърво.

— Уви! Господине, ни златото, ни червеното дърво не ни правятъ щастливи е казалъ единъ отъ дръвнитъ. Отъ друга страна пъкъ, азъ не мога да го търпя, това дърво е много глупаво, всички го иматъ.

— Най-послѣ, господине, вие имате какви и да е мобили?

— Не, тѣ заематъ много мѣсто въ стаитъ, пъкъ и щомъ човѣкъ има столове на знае кждѣ да сѣдне.

Така че може да се опрѣдѣлятъ границитъ на стомаха, да се сжди за височината която занимаватъ хранителнитъ вѣщества въ този органъ и пр. Посрѣдствомъ него може да се испишатъ съ моливъ границитъ на стомаха на кожата на корема и да се огбѣлѣжи височината на съдържанието и пр. По този начинъ може да се опрѣдѣли измѣнения, които прѣтърпява стомаха на всѣки $\frac{1}{2}$ часъ и разнитъ височини, които занимаватъ постъпено хранителнитъ вещества или течности, намиращи се въ стомаха. Съ една дума стомахътъ може да се види и наблюдава въ врѣме на пицеварението. Очевидно е, че това изслѣдване трѣбва да се извърши на субектъ при отвѣстно положение.

Bianchi и Comte по този начинъ сж могли да опрѣдѣлятъ границитъ на празенъ стомахъ, послѣ пѣленъ съ течности или храна и сж могли да слѣдятъ измѣнения на течноститъ и формата на стомаха. Разнитъ рисунки, добити по този начинъ сж много интересни и доказватъ, че старата теория е отживѣла вече и че стомахътъ задържа течноститъ, а не ги прокарва тутакси въ червата.

Тѣзи изслѣдвания иматъ това значение за да освѣтлятъ всичко що се извършва прѣзъ пицеварението. Б. и К. сж доказали че всѣкитъ стомаси не сж еднакви; расположението имъ въ тѣлото прѣдставя най-малко три образа. Стамахътъ прѣдставя двѣ отвѣрстия едно входно нарѣчено «Кардия» а друго изходно — «Пилоръ» които иматъ разни положения едно спрямо друго. Така напримѣръ пилора на нѣкои стомаси стои много високо и достига високо кардията и двѣтъ отвѣрстия по-тоя начинъ се намиратъ на една хоризонтална линия; на други стомаси, пилорътъ е по-долъ; други той е съвсѣмъ долъ и много надалечъ отъ кардията. Въ първуй случай, сир. когато изходното отвѣрстие е почти на същата височина съ входното, стомахътъ мжно се испразднова, защото стомашната торбичка е по-долъ; храната прѣстроява за повече врѣме, може да ферментира появява ес разтягане, разширение. Въ втория случай, ако пилора е близо до кардията, или малко по-долъ, пицеварението остава по-нѣкога непълно. И третия случай, ако пилорътъ е почти на долъ отъ стомашната торбичка и отдалеченъ отъ кардията, пицеварението се извършва скоро и леко. Нормаленъ стомахъ може да се приеме само този, когато линията, която съединява кардията съ пилора, образува съ хоризонталната единъ жгълъ мѣжду 12° и 35° .

— Но при все това, вие си имате едно лѣгло! Върху какво спите?

— Азъ сия върху провидението!

— Извинете, още единъ въпросъ, каза г. Бернаръ, занятието ви, ако обичате?

Въ тоя моментъ хамалина на младия човѣкъ, пристигна отъ второто пжтешествие. Между вещитъ съ които бѣ натоваренъ се виждаше и единъ стативъ.

— Ахъ! Господарю, извика Дюранъ, съ ужасъ и посочи статива на господаря си. Той е художникъ!

— Художникъ, азъ бѣхъ увѣренъ! Извика отъ своя страна г. Бернаръ и коситъ му нацрѣкнаха отъ страхъ, Художникъ!!! Ами вие не събрахте ли свѣдения за господина? Подвзе той, като се обърна къмъ вратаря. Значи вие не знаехте съ какво се занимава той!

— Ам'че, отговори бѣдния човѣкъ, той ми даде 5 лева задатъкъ; можехъ ли да се съмнявамъ.....

— Нѣма ли да свършите? попита отъ своя страна младия човѣкъ.

— Господине, подвзе г. Бернаръ, като постави важно очилата върху носътъ си, понеже вие нѣмате мобили, неможете да се нанесете. Закона ми дава право да откажа на кираджия, който не донася гаранция.

— Ами моята дума? Каза артиста съ достойнство.

— Тя не струва мобили..... можете да търсите жилище другадѣ. Дюранъ ще ви повърне задатъка.

ХРОНИКА

— **Радикаль-демократитъ.** На 27 т. м. града ни бѣ посѣтенъ отъ водителитъ на радикаль-демократическата партия г. г. Н. Цановъ и Влайковъ. Вечерта тѣ държаха политически рѣчи въ салона на д-ство «Съгласие» прѣдъ едно събрание отъ около 120 души.

г. Н. Цановъ говори на дълго и на широко върху политическата програма на тѣхната партия и за принципитъ и идеитъ, които тѣ изповѣдатъ и които ги различаватъ отъ другитъ наши политически партии. Той объясни тѣй сжщо и тѣхното гледище по външната политика на княжеството. г. Влайковъ пъкъ объясни економическата програма на партията. Най-накрая тѣ направиха апелъ къмъ слушателитъ си, да се сгрупиратъ около тѣхното знаме всички, които изповѣдатъ тѣхнитъ идеи.

На другия день по обѣдъ г. г. Цановъ и Влайковъ отпътуваха отъ града ни.

— **Изъ Народното събрание.** Въ последнитъ дни на закритата извънредна сесия, е било внесено едно прѣдложение отъ народния прѣдставителъ г. Стойковъ, което е било прието на три четения и което постановява слѣдното: унищожаватъ се горскитъ комисси. Споровѣтъ, които разглеждаха тѣ, ще се разглеждатъ за въ бждаще отъ сждилищата на общо основание. Дѣлата, които сж рѣшени отъ тѣхъ като първа инстанция, могатъ да бждатъ апелирани прѣдъ апелативнитъ сждилища и касирани въ последствие.

Всички окончателни рѣшения на върховнитъ горски комисси се унищожаватъ и противъ тѣхъ се допуска да се подаватъ касационни жалби по нарушения изброени подробно въ законопроекта.

— **Княжески рескриптъ.** Н. Ц. В. Княза е отправилъ втори рескриптъ до военния министръ, съ който му съобщава, че за споменъ на благополучно-довършенитъ дванадесетъ години на прѣстолонаслѣдника и въ знакъ на благодарностъ къмъ Бога — защитникъ и покровителъ на династията — горѣтцо желае да се построи една църква въ оградата на военното училище, въ която да се черкуватъ юнкеритъ и кадетитъ, които сж били лишени до сега отъ Божи храмъ. Новата църква, по желанието на Княза, ще бжде посвѣтена на името на светитъ Архангели.

— **Сръбското Правителство и посѣщението на българскитъ търговци въ Бѣлградъ.** Нашия дипломатически агентъ въ Сърбия, г. Ризовъ, е увѣдомилъ телеграфически нашето правителство, че сръбския министръ-прѣдседателъ

— А? Каза вратаря слисанъ. Азъ го вложихъ въ спестовната каса.....

— Но, господине, каза младия човѣкъ, азъ не мога моментално да си намѣря друго жилище. Дайте ми гостоприемство поне за единъ день.

— Идете на хотела, отговори г. Бернаръ. Ахъ да, прибави той бърже, слѣдъ едно внезапно размишление, ако желаете, азъ ще ви дамъ подъ наемъ мобилирана стаята, въ която щѣхте да живѣте и въ която се намиратъ мобилитъ на моя неуплатенъ кираджия. Семо че както ви е извѣстно, при тоя видъ наеми, кирията се прѣдплаща.

— Желателно е да се знае, колко ще поискате за тая дупка, каза артиста, принуденъ да стори това.

— Жилището е много удобно и благодарение на обстоятелствата, наемътъ му ще бжде 25 лева на мѣсець, прѣдплатени.

— Това вече казахте еднѣжъ; тая фраза не заслужава почеститъ на bis, каза младия господинъ, като затършува въ джоба си. Можете ли ми развали 500 лева?

— Ха? попита хазаина поразенъ, какво казахте?

— Е добрѣ, на хиляда полвината, какво? Никога ли не сте виждали, прибави артиста, като тикна подъ носовѣтъ на хазаина и на вратаря банкнотата, които при вижданието ѝ, безъ малко щѣха да изгубатъ равновѣсие.

(Слѣдва)

г. Стоянович го е помолил да ходатайствува, отъ името на сръбското правителство, щото проектираното отъ българските търговци, промишленници и публицисти посѣщение на Бѣлградъ, по случай митническата война съ Австро-унгария да се отложи до гласуването на митническия съюзъ въ Скупщината или даже да се изостави свършено.

— **Прощална вечеря.** На 24 Януари вечерята сждийтъ отъ Окр. Сждъ, слѣдователя и прокурора дадоха прощална вечеря, въ хотелъ «Европа», на досегашния членъ въ сжда г. М. Михайловъ и на Мирвия Сждия г. В. Юрдановъ, които сж прѣмѣстени. Присъжствуваха и г-жа Михайлова. Вечерята бѣ прѣкарана въ веселие и интимност и се продължи доста късно. Произнесоха се и тостове отъ прѣдсѣдателя на Сжда г. Деневъ, г. Михайловъ, отъ прокурора г. Ножаровъ и отъ г. Юрдановъ. Участвуващитѣ въ вечерята изпратиха и една телеграма до бившия си другаръ, сега членъ на Видинския Сждъ г. Ив. Поповъ.

— **Курсъ по Рисуване.** Въ днешния брой публикуваме обявлението на г. А. Докторовъ, съ което съобщава, че открива курсъ по рисуване и другитѣ клонове отъ живописъта. Намъ е приятно, че г. Докторовъ се е заелъ съ тая работа, защото той е отлично подготвенъ за да я изкара до добъръ край. Отъ друга страна, въ Плъвенъ не липсватъ интелегентни сили готови да се занимаватъ съ художество и тѣ трѣбва да се възползуватъ отъ знанията на г. Докторова. Бихме жалали, г. Докторовъ да открие и вечерни курсове за работничитѣ по ония занаяти, които иматъ нужда отъ художествени познания напиримѣръ дърводѣлци, печатари, бояджии, златари и пр. Въ това отношение, увѣрени сме, той може да разчита на подкрѣпата на еснафскитѣ сдружавания въ града ни и на социалиститѣ.

— **Банкетъ** на 29 м. м. вечерта новоназначения Мирвий Сждия—г. Марковски е далъ по случай назначението си за сждия, въ хотелъ «Балканъ» банкетъ, на който сж присъжствували: Марко Карабелювъ, Цвѣтанъ Караивановъ и пристава Милчевъ. Компанията е прѣкарала банкетъ си весело.

— **Опровержение.** Получихме слѣдното отъ г. Т. Табаковъ, отъ което се вижда, че той и г. Ив. Генчевъ не сж забъркани въ аферата съ «Комодара», но затуй пъкъ, участието на М-ръ Панайодовъ е пълноно установено и то днесъ като министръ, а не както твърди «Плъвенски Извѣстия», че той билъ повѣренникъ на Карабелювъ прѣди да бжде министръ.

До Г-на Редактора на в. „Врѣме“ во гр. Плъвенъ.

г-не Редакторе,

Въ издаваемия се отъ васъ в. «Врѣме» брой 2, страница 3, колона 3, е помѣстено едно антрефиле подъ надсловъ, «по аферата съ комодара». Въ редоветѣ на това антрефиле сж помѣстени и думитѣ: «Единъ нашъ читателъ ни испраца едно писмо, въ което е описана аферата съ комодара. Участието на министръ Панайодовъ е пълно. Въ тая работа сж забъркани още г. г. Ив. Генчевъ и Т. Табаковъ». Свѣденията, които вашия читателъ Ви е далъ по случая, г-не Редакторе, не сж вѣрни. Въ аферата по комодарското бранище нито азъ нито Ив. Генчевъ сме забъркани; самата истина по това бранище се состои въ това: още прѣзъ 1884 градската община е завѣла дѣло противъ х. Айше Садика х. Юмеръ Бейова за неправилно засвоиване около 3000 декара отъ пасбището «Комодара». Това дѣло още не е рѣшено. Въ 1899 г. Ненко Вълчовъ и Карабелювъ приеха въ владѣние съ частенъ договоръ отъ х. Ханъмъ бранището «Комодара» съ пространство отъ 6000 дулома, въ границитѣ на което влиза и спорното съ общината 3000 декара. Още тогава х. Ханъмъ, Ненко Вълчовъ и Карабелювъ условиха менъ и съдружника ми Хр. Чакаловъ да имъ водимъ дѣлото противъ общината и др. лица, срѣду извѣстно възнаграждение. На 22 ноемврий 1904 год. Карабелювъ и Ненко Вълчовъ съ съобщение подадено чрѣзъ нотариуса си снѣха отъ насъ довѣрието и слѣдъ това тѣ приемиа за съдружникъ К. Панайодовъ подъ

условие, той да получи половината отъ спорното съ общината бранище «Комодара», а останалата половина да остане за Н. Вълчевъ и Карабелюва. Дѣйствително прѣзъ мѣсець декемврий миналата 1905 година министръ К. Панайодовъ вика въ кабинета си менъ и Чакаловъ та ни моли да приемиа дани присъдружи отъ своя страна на спорното бранище та да му помагаме и ни обѣща, че ще ни отстъпи по 25% отъ своята частъ отъ спорното бранище т. е. по 375 декара, обаче ний и двама му отказахме, защото прѣдложението е неморално.

Като правя горното разяснение на работата моля ви, г-не Редакторе, да го публикувате ведно съ съобщението на Карабелюва и Ненко Вълчовъ.

Чрѣзъ Господина Нотариуса при Плъвенски Окръженъ Ождъ.

За господина Тодоръ Табаковъ кметъ на гр. Плъвенъ и Христо Чакаловъ юрис-консултъ на Българската Народ. Банка.

Господа,

Съ договоръ отъ 2-ий Ноемврий 1899 год. ние х. Айше Садика х. Омеръ Бѣва Ви опълноможихме, както по личнитѣ дѣла на х. Айше, тѣй и по дѣлата, които ния бихме завѣли противъ Плъвенската община и други по Комодарското бранище.

Отъ Васъ, господинъ Хр. Чакаловъ стана чиновникъ и не може да си изпълнява задълженията по пълномощното, а г-нъ Тодоръ Табаковъ стана кметъ, който не само, че не може да изпълни сждитѣ си задължения, но още като кметъ отива противъ своитѣ задължения като пълномощникъ.

Затога, съ настояцето си бързаеме да Ви явимъ, че си оттегляме пълномощието и Ви държимъ отговорни за всички врѣди и загуби.

Настояцето се написа въ четири екземпляра отъ които по единъ да се връчи на г-да Т. Табаковъ и Хр. Чакаловъ и намъ, а единъ да остане въ нотариата при Плъвенския Окръженъ Сждъ.

Плъвенъ,
22 Ноемврий 1904 г.

Завѣрено отъ Нотариуса

Приемете, господине редакторе, увѣрението въ отличното ми почитание.

Плъвенъ, 48/1 1906 г.

Н. Вълчевъ.

М. Карабелювъ.

Т. Табаковъ.

— **Влиянието на М. Карабелювъ** се усилва отъ день на день. Нови факти идатъ да докажатъ, че Министръ Панайодовъ не се стрѣска отъ нищо, за да удовлетвори капризитѣ на своя ортакъ по всичко. Днесъ се получи съобщение, че и директора на затвора г. Л. Жиловъ е уволненъ, а на негово мѣсто е назначенъ И. Тупуровъ. Сега остава да се обждне и послѣдното желание на бай Марко да бжде уволненъ и прокурора г. Ножаровъ.

Като стане и това, тогава г. Карабелювъ ще може спокойно да дърпа нижкитѣ на правосждието.

— **Свободенъ Театъръ.** Отцѣпницитѣ отъ «Сълза и смѣхъ» артисти, които образуваха Свободенъ Театъръ ще дойдатъ въ града ни на 7 Февруарий и ще дадатъ 4 прѣдставления.

— **Прѣдставления.** На 2 Февруарий учителското тѣло при Плъвенското V класно мъжко училище ще прѣдстави, въ салона на «Съгласие», пиесата «Парижкитѣ Бѣдни» въ полза на фонда за учителски санаториумъ.

На 4 Февруарий вечерта ще се даде Литературно-Музикална вечеринка съ лотария отъ учителското тѣло при V кл. дѣвическо училище въ полза на фонда за подпомагане на бѣдни ученички.

На 5 с. м. вечерта ще се даде гимнастическо прѣдставление отъ дружество «Юнакъ» въ полза на касата си.

— **Изъ общинския бюджетъ.** Въ бюджета на общината ни сж прѣдвидени да се изразходватъ 69,100 лева за направата на слѣднитѣ улици:

1) Булевардъ «Скобеловъ». 2) Отъ Н. Чобановъ до Илия Карабашевъ. 3) Отъ църквата «Св. Троица» до Дино Ниновъ. 4) Отъ кафенето на Хр. Казака до «Балаклия»; 5) Отъ Винарската изба до Кр. Стеревъ; 6) Отъ Ангелъ Далата до «Балаклия»; 7) Отъ Вълчо

Литовъ до «Балаклия»; 8) Отъ воденицата на П. Лачовъ и казармата до «Балаклия»; 9) Отъ кжщата на П. Лачовъ и Г. Негровъ до дълбокия пжтъ и Д. Ангеловъ; 10) Отъ джамията въ IX кв. до края на града къмъ яляята; 11) Отъ моста при Мавзолея, покрай градската градина и Винарското училище, до казармената улица и останалата половина отъ послѣдната; 12) Отъ Тодоръ Ташовъ, покрай Ф. Хорачекъ, до табашкия мостъ; 13) Отъ Ф. Хорачекъ до Д. Бакърджиевъ; 14) Отъ Винарската изба, подъ оградата на платца на текийския баиръ; 15) Отъ главната улица, по край Д. Маждраковъ, до барата; 16) Отъ Кръстю Цѣновъ V кв. до края на града; 17) Отъ П. Х. Шоповъ до Пъшо Дановъ; 18) Отъ Пъшо Дановъ, покрай Караивановъ, до улица «Князь Борисъ»; 19) Отъ Пиронковъ до главната улица; 20) Главната улица; 21) Отъ Плъно Дановъ до П. Дановъ; 22) Отъ Ил. Ивановъ до М. Пукалски; 23) Отъ църквата «Св. Параскева» до Ц. Караивановъ; 24) Отъ В. Биволаровъ покрай П. Цанковъ до «Св. Параскева»; 25) Отъ А. Качермазовъ—Пеко Мичовъ до края; 26) Отъ гробищата до новия мостъ въ бостанитѣ; 27) Отъ циганския мегданъ, покрай В. Топала, до шосето София—Руссе; 28) Отъ Шосето при Ст. Коларовъ, покрай кжщата на В. Митковъ, до площада при Ангелъ Илиевъ; 29) Отъ кжщата на Куртоолу до болничната улица; 30) Отъ Гинената чешма, покрай С. Петърнишки, до шосето за София; 31) Отъ Димитръ Гецовъ—Гинината чешма до чифте-кафене; 32) Отъ площада при училището «Мария Луиза» до площада при г. Диновъ; 33) Отъ Коде Нановъ—карагуйченитѣ къмъ лагера; 34) Отъ чифте Кафене—Кастарлаковъ до края; 35) Улицата около окръжното управление.

— **Митрополитски помѣщения.** Народното събрание е отпуснало една сума отъ 20000 лева, която да се употреби за набяване и поиряване на Митрополитски помѣщения въ Плъвенъ и Ловечъ. Благодарение на това, въ скоро врѣме въ Плъвенъ ще има удобно помѣщение, въ което да прѣживѣва извѣстно врѣме прѣзъ годината, Н. В. Прѣосвещенство Вратчанския Митрополитъ, който не еднажъ е изказвалъ желание да приживѣва по нѣколко мѣсеца въ града ни.

— **Запитване.** Много граждани ни молятъ да отправимъ слѣдното запитване до плъвенскитѣ делегати на всенародната македонска конференция въ София: иматъ ли намѣрение г. г. делегатитѣ да дадатъ отчетъ, прѣдъ гражданитѣ, за конференцията, кои сж причинитѣ поради които и до сега не сж сторили това, защо не взеха инициативата да се основе и въ Плъвенъ благотворителенъ съюзъ?

Като изпълняваме желанието на нашитѣ граждани да отправимъ горното запитване, надѣваме, се че г. г. делегатитѣ ще взематъ бѣлѣжка отъ него и ще дадатъ нуждитѣ обяснения.

— **Проектиранитѣ нови монополи.** Въ сключенитѣ търговски договори между България отъ една страна, и Франция и Италия отъ друга, е прѣдвидено правото на България, да монополизира за въ бждаще и слѣднитѣ артикули: барута, спиртъ и петрола (газта за горѣние). — Тия договори сж вече утвърдени отъ Народното Събрание. Понеже е извѣстно, че правителството има намѣрение да сключи единъ конверсионенъ заемъ, то вѣроятно, прѣдвиденитѣ по-горѣ монополи се иматъ прѣдъ видъ гаранция на тоя заемъ.

— **Автомобили между—Плъвенъ—Ловечъ—Габрово и Троянъ.** Съобщаватъ отъ Ловечъ, че нѣкои тамошни търговци имали събрание за да обмислятъ въпроса за съставяне на едно дружество, което да купи автомобили, които да поддържатъ редовни сношения между Плъвенъ—Ловечъ—Севлиево—Габрово и обратно и Троянъ—Ловечъ—Плъвенъ и обратно.

Тая инициатива на Ловчанскитѣ търговци заслужава похвала и поощрение. Ако тя се реализира, сношенията между тия градове ще станатъ много бързи, ефтени и редовни.

Печатн. на Т. Хр. Бърдаровъ — Плъвенъ.